

[Arbejdsministeren.]

til behandling. Man har nedsat særlige ekspertudvalg, der arbejder med disse ting, og der er til arbejdsrådet afgivet en indstilling med udkast til en sikkerhedsorganisation for dette vigtige område, altså bygge- og anlægsområdet. Jeg kan også nævne, at denne indstilling har været behandlet i arbejdsrådets underudvalg i to møder, og man har nu anmodet direktoratet for arbejdstilsynet om at udfærdige udkast til en bekendtgørelse om sikkerhedsorganisationen inden for bygge- og anlægsområdet. Jeg regner altså med, at en indstilling fra arbejdsrådet om spørgsmålet kan forventes inden for en meget begrænset tid, og jeg er som sagt ganske enig med hr. Bertel Pedersen i, at der er behov for dette inden for dette område.

Hr. Simonsen fandt det besynderligt at gennemføre en lov om sikkerhedsrepræsentanter, og jeg forstod på ham, at det efter hans opfattelse burde løses overenskomstmæssigt. Det sidste kan jeg ikke være enig med ham i. Forholdet er det, at bestemmelserne om sikkerhedsrepræsentanter står i selve arbejderbeskyttelseslovgivningen. De overenskomstforhandlinger, som finder sted, omfatter vel omkring 350.000 arbejdere ud af de ca. 2 mill. lønmodtagere, vi har her i landet, så skal hele området dækkes ind, må det klares via lovgivningen, og det har jeg altså ment det var rigtigt at gøre. Tidligere var det jo sådan, at det var tillidsmændene, der i høj grad beskæftigede sig med dette sikkerhedsarbejde. Det er nu skilt ud — og det finder jeg rigtigt — og varetages af særlige sikkerhedsorganisationer, men så må man også sikre, at disse mennesker uden risiko af nogen art får mulighed for på den rigtige måde at udføre det hverv, de er valgt til, og det er først og fremmest det, det drejer sig om. Når hr. Simonsen videre siger, at særlige valgeregler bør drøftes i udvalget, er jeg parat hertil.

Jeg kan da heller ikke være uenig i, at reformen af de tre love har været lidt længe undervejs, men det er bl. a. en følge af det, som hr. Simonsen selv mener er noget ganske afgørende i forbindelse med disse spørgsmål, nemlig at man skal forhandle grundigt organisationerne imellem om alle disse spørgsmål. Der har også været nedsat et lovudvalg — det er der i øvrigt endnu —

og Dansk Arbejdsgiverforening og LO og arbejdsrådet har behandlet spørgsmålet. Det er jo ikke så enkelt og ligetil, som man umiddelbart kunne tro, medmindre man vil nøjes med at afskrive de bestemmelser, man har i de tre love, og sammenfatte dem i én lov; der er mange andre ting, som er gået med ind i overvejelserne, og derfor har det altså taget nogen tid. Til gengæld har jeg fået tilsagn om, at man vil komme med et forslag omkring maj måned, sådan at vi får mulighed for at drøfte det her og også får mulighed for i udvalget, hvilket sikkert vil glæde alle, i sommerferien at fordybe os i det resultat, man er nået frem til.

Hr. Karlskov Jensen spurgte, hvorfor der er stillet forslag på den måde, som sket er, om sikkerhedsrepræsentanter. Han nævnte, at jeg på et tidligere tidspunkt havde lovet at tale med hovedorganisationerne, og spurgte, om det var sket. Jeg vil gerne sige, at jeg umiddelbart efter, at jeg svarede den tidligere forbundsformand i Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund her i tinget, satte dette arbejde i gang. Hen på sommeren havde vi fået forholdene grundigt undersøgt, og for en ca. 4 måneder siden gav jeg det materiale videre såvel til LO som til Dansk Arbejdsgiverforening med anmodning om at få et hurtigt arbejde i gang omkring disse ting. Jeg fik svar på det fra LO, men man reagerede ikke fra Arbejdsgiverforeningens side, og jeg måtte opfatte det på den måde, at man ikke ønskede lovgivning på dette felt. Det fandt jeg var nødvendigt, og derfor kommer lovforslaget altså på den måde, som sket er.

Hr. Karlskov Jensen nævnte videre, at der stilles særlige krav til tillidsmænd, og derfor må man vel også, når spørgsmålet er om at sikre sikkerhedsrepræsentanterne samme status, sørge for, at en sådan ligestilling opnås. Det spørgsmål hænger vel sammen med det problem, hr. Simonsen rejste om særlige valgeregler, og det er jeg som sagt parat til at drøfte i udvalget.

Spørgsmålet om uddannelsen finder jeg meget vigtigt. Indtil nu har det jo været sådan, at det er de faglige organisationer, som i høj grad har betalt denne uddannelse. Derudover er der stillet midler til rådighed af arbejderbeskyttelsesfonden, og jeg er enig i det synspunkt, som også er kommet frem her, at det er meget vigtigt med det